

CGT: DGAIA i infància en risc, maltractament institucional i portes giratòries [Comunicat]

Aquest ha estat el comunicat de CGT que ha donat peu finalment a la dimissió del Director General de la DGAIA i de regidor d'ERC a Girona. L'escàndol va començar amb aquest comunicat, seguit d'adjudicacions a empreses privades i de la demanda de la CUP i C's del seu cessament la juliol salpicat per conflictes a molts centres de menors.

Moltes de les nostres famílies tenen por perquè la pèrdua de l'habitatge és un factor de risc perquè Serveis Socials i la DGAI prenguin cartes en el control parental. Excepte en casos molts excepcionals companys nostres del sector de l'ensenyament dieun que els infants tutelats tenen la marca d'haver estat sense pares. Hem cregut que aquesta notícia era rellevant.

COMUNICAT CGT (febrer 2017)

Des del Sector Social del Sindicat d'Ensenyament de CGT volem denunciar la greu situació en que es troba el sistema de protecció d'infància a Catalunya, especialment pel que fa referència als Centres Residencials, on viuen prop de 2800 infants, la tutela dels quals ha hagut d'assumir la Generalitat per protegir-los de situacions de risc i/o desemparament però malauradament la realitat es una altra.

La tensió existent en bona part dels Centres Residencials ha arribat a un punt insostenible, tant pels infants com pels professionals que hi treballem. Aquesta situació s'ha agreujat els darrers anys arran de l'augment d'adolescents amb diferents (i en alguns casos greus) patologies de salut mental que han de cohabitar sovint amb infants amb necessitats educatives especials, i nens i nenes molt petits, fet que ha propiciat un increment de les agressions físiques entre els mateixos infants (fins i tot vexacions i abusos sexuals) i

també un fort augment d'agressions físiques envers les/els educadores. Molts centres es troben massificats i sobre ocupats, fins i tot en alguns casos amb infants dormint en matalassos per terra, sense llit ni habitació.

Aquesta situació és conseqüència directa de no implementar les mesures que el Síndic de Greuges recomana a la DGAIA en els successius informes des de 2009 fins a l'últim informe de 2015 i que es tradueix en:

- ▶ Increment de recursos en els Serveis Socials Bàsics, per promoure intervencions preventives, oferint suport i recursos a les famílies i evitar l'ingrés dels infants als centres residencials.

- ▶ Augmentar les ajudes a les famílies acollidores (recursos econòmics i professionals) i el nombre i places de CREI, per a infants i adolescents amb necessitats de contenció que no es poden abordar des dels recursos residencials.

- ▶ Crear Centres Residencials Terapèutics per atendre als infants i adolescents amb greus problemes de salut mental. Hi ha un nombre elevadíssim d'infants amb greus trastorns mentals, d'altres atesos pel CSMIJ i ambdós casos altament medicalitzats amb fàrmacs psiquiàtrics als centres.

- ▶ La manca d'aquests dos recursos segons el Síndic "posa en perill la seguretat física i el benestar dels infants i adolescents que pateixen problemes de salut mental i alteracions de conducta com dels infants i adolescents que resideixen en els centres, ja que han estat tutelats per l'Administració després de patir una situació de des protecció i conviuen amb aquests nois i noies sense disposar de la resposta educativa i assistencial que requereixen".

- ▶ Cal acompanyar als joves ex-tutelats quan arriben als 18 anys, per evitar que tornin als mateixos ambients que se'ls va haver d'allunyar. Les places per aquests joves són poques i

insuficients, reservades als ex-tutelats amb millor pronòstic i condemnat la resta a la marginalitat social.

▸ Augmentar la despesa en Infància, A Catalunya, els poders públics només destinen l'1,0% del PIB a polítiques de protecció social adreçades a infància i família, segons les darreres dades disponibles de 2011, la despesa és inferior a la del conjunt de l'Estat l, que és de l'1,4%, molt inferior a la del conjunt de la Unió Europea, que és del 2,2%.

Pel que fa als Centres de gestió privada concertada denunciem el següent:

▸ Alguns centres són gestionats per fundacions religioses on es fa proselitisme d'ideari ultra-catòlic.

▸ Per cada infant en aquests centres gestionats per fundacions (algunes d'elles de dubtosa procedència) la DGAIA paga com a mínim més de 3.000€ per mes per nen, a vegades 4.000€ o més. Sense que hi hagi cap fiscalització ni auditoria pública d'aquests diners públics. Si sumem 3.000€ mensuals mínim per infant (sovint és una quantitat major) i tenint en compte que més del 80% d'infants dels aproximadament 2.800 menors del total de Catalunya que hi ha en Centres de menors es troben en centres de gestió privada, això comporta una despesa pública de milions d'€ cada mes, sense cap tipus de control públic. En aquestes sumes de diner públic cal afegir diners d'Obres Socials d'alguns bancs i empreses, també sense que es coneguin avaluacions i/o auditories externes independents de caràcter públic. Tal i com afirma la jutgessa d'un jutjat de menors de l'Estat, Carmen Orland, en una entrevista, on es recull el seu testimoni per un informe d'Amnistia Internacional de l'any 2010, on es denuncia situació de maltractament i abusos a centres de menors al conjunt de l'Estat, i molt especialment a Catalunya: **“Estamos apostando por unos centros concertados con una gestión privada. Se están haciendo multinacionales de tratamientos de menores porque, aunque tienen que ser entidades sin ánimo de**

lucro, de hecho son negocios. Todo esto es un tinglado..."

▸ Algunes d'aquestes fundacions privades no apliquen el conveni d'Acció Social que regula a Catalunya la tasca d'educador/a en centres, no contracten personal qualificat i tenen diferents denúncies laborals.

En aquesta relació de fundacions privades que creiem que es lucren amb els infants tutelats per la Generalitat volem expressar el següent:

▸ Sovint aquestes fundacions privades tenen connexions clares i demostrades amb alts càrrecs de la DGAIA amb carnet polític determinat, establint-se casos de corrupció ètica, moral i que al nostre entendre és de portes giratòries, amb convenis i contractes suculents amb fundacions privades on es troben polítics que a la vegada són o han sigut fundadors, gestors i tesorers d'aquestes fundacions. Hi ha una clara política de portes giratòries, on alguns aprofiten la seva situació política per fer negoci, doncs no tenen perfil professional ni trajectòria social, i d'altres aprofiten la seva trajectòria social per entrar en política i beneficiar als seus antics socis.

▸ És el cas del Sr Ricard Calvo director general de la DGAIA i regidor per ERC a la ciutat de Girona, vinculat a les fundacions PLATAFORMA EDUCATIVA, FUNDACIÓ RESILIS i FUNDACIÓ FASI. Sent fundador, màxim gerent, representant i tresorer de les tres en diferents moments. Es més, just abans d'accedir a la direcció general d'atenció a la infància era el tresorer de PLATAFORMA EDUCATIVA. Una fundació "empresarial" que segons la seva pròpia pàgina web gestiona més de 10 milions d'euros, més del 80% provinent del finançament públic, sense cap tipus de control ni auditoria pública independent coneguda. Una Fundació-empresa que gestiona el 100% de la Fundació Resilis. La mateixa fundació que durant el 2009/10 mentre el Sr Calvo era el seu màxim gerent, gestionava el centre de menors Mas Garriga i el seu director va ser cessat després de trobar-se

possibles irregularitats en el seu funcionament.

▸ Denunciem l'ampliació del Centre d'Acollida de Girona la Misericòrdia. Un projecte que contradiu les pròpies directius de NNUU sobre infància, la moció parlamentària aprovada el passat 9 de febrer al Parlament i que també desobeeix els criteris tècnics de la DGAIA i els seus propis estudis on es reflecteix que els menors tutelats manifesten un major benestar en centres petits. Un projecte d'ampliació que tot apunta a que beneficia amb un contracte de valor estimat de més de 18 milions d'€ a les fundacions PLATAFORMA EDUCATIVA-FUNDACIÓ RESILIS relacionades amb el Sr Calvo. Però és més, a Juià (Girona) properament s'obre un nou centre i encara que la licitació d'aquest nou CREI a Juià (Mas Garriga) es troba en concurs, la mateixa FUNDACIÓ RESILIS ja demana educadores/rs socials a la seva pàgina web i tot apunta que aquest altre contracte de valor estimat de més de 22 milions € també l'agafarà aquesta fundació amb relació amb el Sr Calvo.

Una relació deplorable que no acaba ni comença amb el Sr Calvo sino que ve de lluny i esquitxa a l'antiga Convergència i més recentment també a ERC.

▸ Per exemple, tenim un contracte on el Sr Estanislau Vayreda, segon tinent d'alcalde i regidor de promoció de ciutat, comerç i turisme per Convergència al govern d'Olot (en l'actualitat), signa com a director general de la FUNDACIÓ FASI amb Josep Pera (ex regidor de Convergència a l'ajuntament de Badalona) actual gerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, un contracte mentre el Sr Calvo és director adjunt de la mateixa fundació FASI, on s'estipula un preu per infant i dia de 101,99€ o sia 3.059€ mensuals. Sense cap tipus d'auditoria externa coneguda des de l'administració pública sobre aquests diners, amb data de l'1 de juny del 2014. Fins al setembre del 2015 el Sr Calvo representava públicament a la fundació FASI.

▸ Denunciem que persones vinculades al món empresarial, com

és el Sr. Joan Castells, president de la Mutua Fiatc i alhora president de la fundació FASI, siguin a la vegada propietaris de societats limitades que al nostre entendre obtenen benefici de diners públics a través de fundacions sense ànim de lucre. En aquest sentit, la fundació FASI, on Josep Cortada és l'actual director general de la fundació apareix en el registre mercantil com l'únic administrador de la Immobiliària Casa Equipaments SL. Anteriorment ho havia estat el Sr. Joan Castells. Doncs aquesta societat, propietària de les 11 cases d'infants, cobra els lloguers a la fundació FASI pagats amb diner públic, alguns superiors a 5.000€. Es lucren indirectament a través d'aquestes societats. Actualment, les treballadores de FASI es troben en lluita i en procés de negociació amb l'empresa arran una retallada de més de 500.000€ de la DGAIÀ. Aquesta retallada suposaria una reducció en inversió en un model preventiu i la pèrdua de qualitat d'un projecte que funciona.

► Denunciem com a exemple pràctic d'aquestes praxis negligents de fundacions el cas del CRAE Petit Príncep, que va sortir als mitjans al 2015. On directora del Centre, Elisa Trujillo, cobrava un sou de 64.508 € anuals, quan el conveni marcava que el sou havia de ser de 36.503€. Sent presidenta de l'empresa-fundació privada gestora del Centre i alhora directora del mateix CRAE, amb una germana com "educadora" sense titulació corresponent que cobrava 37.775€ anuals, quan conveni del Centre establí 24.000€. Però és que una altra greu irregularitat és que era la seva parella l'encarregat de fer les supervisions pertinents al Centre: el Sr Quim Blanchart. Qui té un càrrec important dintre de la DGAIÀ, ja que és director d'un Centre públic; el CREI Castanyers. Fins que una part de l'equip educatiu no va denunciar aquesta situació no es va poder fer pública. Al centre no només es cometien suposades greus irregularitats, sinó també situacions d'abusos i perill per alguns nens, per exemple la directora barrejava infants de 7 anys en una mateixa habitació amb menor de 17 anys amb conductes agressives, altament sexuades i amb

VIH. Doncs bé, aquesta directora del CRAE Petit Príncep va anar a les llistes electorals de Convergència, com experta en infància i temes socials a la ciutat de Sant Adrià del Besos, on el número 1 d'aquesta llista era el Sr Xavier Soley antic director de la DGAIA entre els 2006 i 2011.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa, junt al director de DGAIA, Ricard Calvo, en la presentació de l'estudi "El benestar subjectiu dels adolescents tutelats a Catalunya". Pla general. 10 de juny del 2016. (Horitzontal)

- Denunciem unes connexions polítiques que es donen a diferents estrats de la DGAIA i que també esquitxen al Consorci de Serveis Socials de Barcelona on hi ha diferents alts càrrecs amb nom i cognoms que són exdiputats, regidors o tenen una vinculació històrica a Convergència i/o d'ERC, persones, algunes d'elles sense coneixement previ sobre infància o afers socials.

- Finalment, denunciem les irregularitats de molts centres tant de gestió pública, delegada, com privada on les direccions són posades a dit, on no hi ha cap tipus de transparència, gestió democràtica, coherent o de vessant educativa i on s'està produint un maltractament institucional

greu cap a professionals i cap a un dels sectors més febles de la nostra societat: infants tutelats que han patit diferents abusos.

Els Serveis Socials i les seves treballadores en la gestió del laberint de la misèria.

Els fets de Ciutat Meridiana obren un debat en les treballadores dels Serveis Socials...

Gestionen les polítiques de beneficència de l'Administració que els paga els salaris??

o treballen per la transformació social amb els seus clients??

CGT – Catalunya proposa als professionals dels CSS no assistir als desnonaments per evitar legitimar-los.

Les treballadores dels Serveis Socials en el seu laberint.

Qui escriu això no és ni un treballador dels Serveis Socials ni tant sols un dels seus clients per sort. És un activista compromès en el seu temps i en la seva gent.

L'ocupació dels Serveis Socials de Ciutat Meridiana el passat dimarts, després que el veïnat aturés tres desnonaments al barri, va encendre la ràbia perquè cap responsable de l'Administració municipal va aturar una barbàrie que ja dura massa . Els Serveis Socials del barri, última frontera abans de la desesperació, es van omplir d'escombraries i algun ordinador va caure pel terra. Les assistents socials, treballadores dels Serveis Socials, en la seva majoria dones,

sembla que es van refugiar en una habitació per evitar mals majors. Els seus "clients" diuen que van veure que es prenen la situació amb somriures i filmacions que encenen encara més els ànims. No sabem que va passar de veritat però té una importància secundària.

L'Ajuntament ha anat per la drecera, contra de l'opinió de la Favb i altres entitats, en **aplicar el principi d'autoritat en un fet que no és una bretolada** sinó una expressió de ràbia de la gent que està exclosa del sistema, aparcada, menyspreada... els pobres. Per a l'Ajuntament els Serveis Socials gestionen la misèria però segurament els "seus clients" estaven exigint drets davant l'exclusió.

##[ÚLTIMA HORA= Antoni TALLADA (responsable de As. 500x20) i Filiberto BRAVO (responsable de Avv. C.Meridiana) han estat imputats pels incidents dels Serveis Socials. Cap d'ells va participar ni incitar els fets que els imputa l'Ajuntament de Barcelona per la via penal. La Guàrdia Urbana ha comunicat la denúncia després de la jornada sense precedents pels 16 desnonaments al Districte.]##

De quin costat es posen les treballadores dels Serveis Socials???

- **Exigiran mà dura** contra el veïnat que suposadament no es va conduir de manera educada cercant la solució a la **misèria** de quedar-se sense casa, sense menjar, sense res???
- **Callaran** mentre l'autoritat municipal dóna la **bastonada als agosarats clients** pobres perquè, si tornen, ho facin derrotats i peneditos ??
- **0 s'oposaran a cap sanció** i es posaran del costat dels seus clients contra l'Administració??

Les treballadores dels Serveis Socials no es poden sostraure de prendre partit. Del costat dels seus clients hauran d'enfrontar-se al patró. Al costat del patró donaran el vist-i-plau a les polítiques neoliberals de gestió de la pobresa. I si callen atorguen ... Fa massa temps que les treballadores socials estan callades, afanades acríticament, en la fabrica de misèria Sense Solució, com s'ha definit als Serveis Socials..." ... fem el que podem amb els recursos que ens donen ...".

La crisi ha estat un bon argument pel desmantellament dels serveis públics. Els sindicats dels treballadors públics fa ja massa temps que haurien d'haver donat una resposta contundent al greu deteriorament. Els fets esmentats ja no són cassos aïllats perquè s'estan vivint a tot arreu situacions límit. Serveis públics com la sanitat i l'educació pateixen retallades que han deteriorat les prestacions i el treball dels seus professionals. Els treballadors públics, funcionaris o laborals, es troben en primera línia de foc, representant a una administració responsable de deixar-los sense capacitat de resposta. Llavors es quan els Serveis Socials es tornen part del problema de l'exclusió i no en la solució. ***Són beneficència i no drets socials!***

Els treballadors públics fa massa temps que estan callats. Els sindicats es queixen de la poca força sindical per manca d'afiliació i els treballadors de que no els representen. Un peix que es mossega la cua mentre a la ciutat de Barcelona més de 70.000 llars pobres i excloses esperen respostes. Al sr. Trias potser no li faltaran paraules per reconèixer les necessitats però a la tornada les seves prioritats pressupostaries no seran els pobres de la ciutat. **A l'Ajuntament de Barcelona ja li va be l'enfrontament doncs la denúncia contra els responsables veïnals busca activar els sentiments corporatius de les assistents socials.** Aquesta seria la pitjor resposta de les treballadores a la tempesta social que s'apropa.

Amb governs de tots colors a Barcelona hem vist la privatització i l'externalització dels serveis municipals. Un exemple són les Oficines d'Habitatge de Barcelona on treballadors d'una empresa privada gestionen un dret fonamental com es l'habitatge. L'Ajuntament i la Generalitat també volen desempallegar-se de la gestió dels habitatges socials. No ens volem ni imaginar una cosa així als Serveis Socials.

Cal una volta de 180º en la concepció d'aquest servei. Segurament ja no es tracta de gestionar la misèria en el seu laberint burocràtic sinó assegurar *una renda garantida de ciutadania*. Per contra, una victòria de les tesis autoritàries per tractar els fets de Ciutat Meridiana apropiarien l'externalització dels Serveis Socials. El Govern de CiU no li falten ganes... té aparcada la renda garantida de ciutadania des de fa temps al Parlament.

Els representants veïnals i el teixit associatiu de Nou Barris han estat els primers en demanar calma per seure a negociar una sortida "*amb justícia social, respecte a la dignitat de les persones i solidaritat*", tal com demana la Federació d'Associacions de Veïnes de Barcelona (Favb) en el seu comunicat. Però encara més necessari seria una resposta unificada contra les polítiques antisocials: un comunicat, una roda de premsa d'entitats socials, treballadores socials i sindicats. Es troba a faltar ja una apel·lació a la més profunda solidaritat en els difícils moments que viurem.

... A l'Ajuntament de Barcelona ja li va be l'enfrontament doncs la denúncia contra els responsables veïnals busca activar els sentiments corporatius de les assistents socials. Aquesta seria la pitjor resposta de les treballadores a la tempesta social que s'apropa.

Baptisme neoliberal de les treballadores socials!

El col·lectiu contra l'exclusió social "[el Alambique](#)" va publicar recentment al diari digital "[la tercera informació](#)" un relat, que amb certa sorna, representa la conversió, per baptisme, dels treballadors socials al paper que els obliga el Bisbe de la Pobresa. Realment un relat aconseguit que ens fa pensar a totes...

LES PROMESSES DEL BAPTISME de les treballadores socials:

Així doncs, **renuncieu** a la transformació social ?:

A acollir les persones de manera propera;

A exigir els pressupostos suficients per a la tasca;

A que el vostre objectiu sigui la justícia social;

A tractar les altres persones com a iguals.

A garantir un mínim vital per a tothom.

A no prorrogar les ajudes d'emergència social a totes les persones que ho necessiten.

Sí, renunciem.

Us comprometeu a implicar-vos en els vostres nous objectius com Fabrica de Misèria Sense Solució.

Treballant pel control i submissió de les persones empobrides.

Jutjant a les altres persones des de la vostra posició i manera de veure la vida.

Controlant el pressupost perquè mai s'acabi i sempre hi hagi fons que ens garanteixi la gestió de la misèria.

Fomentant la caritat i l'almoïna abans que els drets socials.

Fent publicitat de tot el es fa, sigui o no sigui veritat.

Sí, ens comprometem.....

El fi justifica els mitjans

Com a qualsevol empresa que no aconsegueix els objectius la pregunta que ens fem es si els *Serveis Socials no serveixen per salvar la gent de la pobresa, no caldria replantejar fins i tot la seva existència?*

Llavors els sindicats i les treballadores socials sortirien en tromba a defensar els llocs de treball, la tasca professional i un llarg llistat d'èxits... a pesar que sense els mitjans materials, econòmics i unes condicions laborals decents cap empresa pot aconseguir els seus objectius.

Però potser per a la classe política i econòmica del país, el paper de les treballadores socials no es tant acabar amb l'exclusió sinó la seva tasca de control social que exerceixen amb la generalització entre els usuaris dels contractes a canvi de prestacions. Per això, els pressupostos que es destinen han de ser lo suficientment grans com perquè justifiquin la seva existència, que és el fet que es denuncia al baptisme del Bisbe de la Pobresa.

Desconeixem els recursos esmerçats per les diverses administracions en l'atenció creixent de l'exclusió social generada arran de la crisi. L'alcalde Trias diu que cada cop es gasta més. Però si la burocràcia és més cara que el que reparteix, ens haurem de replantejar-ho tot. *Potser el que cal*

és que un cop garantits els drets fonamentals dels ciutadans no faran falta uns Serveis Socials per tots i totes!

PLA DE MESURES URGENTS per a les persones que no tinguin ingressos per sobre del llindar de la pobresa:

- 1.- Gratuïtat en el transport públic dels municipis.
- 2.- Gratuïtat en els subministraments bàsics, aigua, llum, gas.
- 3.- Garantir l'alimentació bàsica de totes les persones.
- 4.- Assegurar Renda Garantida de ciutadania per a tothom (664 €).

Estem d'acord amb aquest quatre punts? Doncs sortim les treballadores socials, les entitats del territori i els exclosos a exigir-los davant tota l'opinió pública. Exigim la fi de la criminalitzat de la pobresa.

Mentre això no sigui així a l'Oficina de Ciutat Meridiana no serà gens fàcil ser treballadora social. Condicions de treball deplorables, depressions, baixes i demandes de trasllat deuen estar a l'ordre del dia. La marea taronja, encara que no en gaire èxit, ja va denunciar el desmantellant els Serveis socials... és hora que ...

**– companyes de Serveis Socials
poseu-vos les piles !!–**

Salva TORRES, activista de As. 500x20 i veïnal.

.....

**Declaració de Secció Sindical de la
CGT a l'Ajuntament de Barcelona**

<http://www.cgtbarcelona.org/ssab/>

INCIDENTS AL CENTRE DE SERVEIS SOCIALS DE CIUTAT MERIDIANA

La secció sindical de CGT de l'Ajuntament de Barcelona davant els INCIDENTS AL CENTRE DE SERVEIS SOCIALS DE CIUTAT MERIDIANA

El passat 22 d'octubre una protesta veïnal va acabar amb una acció de destrosses al Centre de Serveis Socials Ciutat Meridiana. Davant d'aquests fets, volem en primer lloc mostrar el nostre suport a les companyes i companys afectats en els seus llocs de treball i reconèixer el valor de la seva labor professional, que han de desenvolupar en el context d'un duríssim clima social. En aquest sentit com Secció Sindical de la CGT ens estem adreçant a les entitats i organitzacions ciutadanes, formals i informals, de Ciutat Meridiana i Barcelona, a través de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), per reivindicar el compromís social i professional dels treballadors i treballadores municipals i apel·lar al respecte i a la comprensió de les persones a les quals intentem assistir i que pateixen a causa de condicions econòmiques i mancances de resposta política i administrativa de les quals nosaltres com professionals no en som responsables.

Però al mateix temps, volem deixar clar que l'origen d'aquests fets és el malestar social originat per unes polítiques socials i d'habitatge clarament insuficients davant la crisi estructural que aboca a la població a les portes de l'exclusió social. Un malestar especialment greu en barris com Ciutat Meridiana, amb un nivell de renda dels més baixos de Barcelona, on la manca de resposta institucional davant els desnonaments forma part de la quotidianitat.

L'Ajuntament de Barcelona respon a la problemàtica dels desnonaments amb uns criteris completament restrictius, un parc de pisos d'emergència clarament insuficient i uns terminis impossibles que fan que les persones hagin d'abandonar el seu habitatge abans d'obtenir la resposta.

Volem distingir doncs que els responsables d'aquest malestar no són les professionals dels Serveis Socials sinó els dirigents polítics que governen d'esquenes a les necessitats

de les persones.

D'altra banda, estem al costat de les reivindicacions veïnals i de la capacitat d'autoorganització dels barris en defensa d'unes condicions de vida dignes.

Per últim, demanem a l'Administració:

- *Que els professionals dels CSS deixin d'assistir als desnonaments per legitimar una decisió que no és seva.*
- *Que s'activin intervencions de mediació i diàleg amb els col·lectius en conflicte.*
- *Que es replantegi la política en relació a la necessitat d'habitatge a la ciutat de Barcelona, garantint el dret a l'habitatge digne.*